

alene indskrænker sig til at raade mellem Rigsdagens Medlemmer, men som har været til Stede i lige saa høj Grad indenfor Lægekorpsets højeste Embedsmænd. Det er jo egentlig ikke videre heldigt, for det giver ikke nogen Vejledning for Rigsdagen, naar der mellem Folk, som i hvert Fald til en vis Grad kan kaldes sagkyndige, er saa delte Meninger om en Sag, som det her viser sig. Om dette skal jeg imidlertid ikke udtale mig, thi da jeg ikke personlig har indgaaende Kendskab til alle de omtalte Projekter — jeg kender kun lidt til et Par Stykker af dem —, har jeg ikke nogen personlig Mening om dem, men man skulde dog tro, at der i en saa vigtig og paa sin Vis dog saa overskuelig Sag som denne maatte kunne tilvejebringes Enighed mellem de i Sagen direkte interesserede, Lægekorpsets Embedsmænd.

Med disse Bemærkninger vil jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling. Jeg gaar ud fra, at Forsvarsministeren, ligesom han har gjort i Folketinget, vil forelægge os de Planer, som er udarbejdede, for at vi ved Selvsyn kan danne os en Mening om, hvordan Sagen ligger.

Ole Hansen: Fra alle Sider er man vistnok enig om, at Forholdene paa Garnisons Sygehus er uheldige og meget lidet tidssvarende, og derfor bliver vi sikkert ogsaa let enige om, at en Omordning er nødvendig. Jeg for mit Vedkommende kan heller ikke se rettere, end at det er langt at foretrække at opføre et nyt Sygehus end at ofre ca. $\frac{1}{2}$ Million Kr. paa Istandsættelse og Udbedring af det gamle, og det forekommer mig, at det kan lade sig gennemføre paa en i økonomisk Henseende god og forsvarlig Maade, ja, jeg er tilbøjelig til at mene, at hvis man ser paa Spørgsmaalet ud fra et rent økonomisk Synspunkt, er denne Ordning vist bedre end at ofre $\frac{1}{2}$ Million paa det gamle Garnisons Sygehus. Hovedspørgsmaalet bliver vel da ogsaa her, om der kan opnaas en Forstaaelse med Hensyn til de forskellige Planer, der foreligger for det nye Sygehus; en saadan Forstaaelse er det jo ikke lykkedes at opnaa under Forhandlingerne i det andet Ting til Trods for, at disse har strakt sig over et meget langt Tidsrum. Det slaar sikkert heller ikke fejl, at der ogsaa her i dette Ting er forskellige Meninger om, hvilken Plan der maa anses for at være den bedste. Imidlertid er jeg ganske enig med det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, (Niels Rasmussen) i, at det ikke vil føre til noget Resultat at begynde at drøfte disse Planer

under Forhandlingerne her, det vil rettest kunne gøres i det Udvalg, der tænkes nedsat. Det er mit og mine Meningsfællers Ønske, at der maa kunne opnaas en Forstaaelse om denne Sag.

Jeg skal indskrænke mig til disse Par Ord og anbefale Lovforslaget til velvillig og saa vidt mulig ogsaa til hurtig Behandling.

Christiansen: Ligesom den ærede foregaaende Taler vil jeg gerne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling. Det forekommer mig ganske naturligt, at man indenfor Lægekorpset og Ministeriet er kommet til den Anskuelse, at det er langt at foretrække at bygge et nyt Hospital fremfor at ofre uberegnelige Summer til Ombygning af det gamle i Rigensgade.

Jeg skal i Lighed med de tidligere Talere afholde mig fra at komme ind paa en Drøftelse af de foreliggende Planer, som har givet Anledning til, at man i Folketinget har delt sig i et Mindretal og et Flertal, medens enkelte Medlemmer af Udvalget har udtalt sig til Gunst for en tredje Plan eller visse Enkeltheder af en tredje Plan. Disse Planer maa jo nu drøftes og overvejes, og den højtærede Minister har i Dag sagt, at for saa vidt der kan blive Enighed mellem et Flertal i dette Ting og et Flertal i det andet høje Ting, vil han tage den Løsning, der saaledes faar den største Stemning for sig i de to Ting.

Jeg skal, som sagt, anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Forsvarsministeren (P. Munch): Efter de Udtalelser, der er faldet, maa jeg forvente, at man ogsaa i dette høje Ting ligesom i det andet høje Ting i Hovedtrækkene vil yde Tanken om at opføre et nyt Garnisonssygehus Tilslutning. Af det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Niels Rasmussen) er der gjort en Række Bemærkninger, til hvilke jeg dog maa knytte nogle Ord.

Det ærede Medlem mente, at Lovforslagets Fremkomst var Udtryk for en Mangel paa Kontinuitet indenfor Styrelsen paa dette Omraade. Dertil er dog at sige, at da den nuværende Lov i sin Tid efter omfattende Forhandlinger, som det ærede Medlem jo ogsaa dvælede ved, gennemførtes, var det under megen Tvivl baade fra Administrationens og fra Rigsdagens Side, og fra det Partis Side, som jeg tilhører, var Lovforslaget Genstand for megen Kritik. Dertil kommer, at det gennemførtes under visse Forudsætninger ikke mindst fra dette høje Tings Side, og den væsentligste af